

onderzoeken. Inmiddels is bekend dat de terbeschikkinggestelde in de week van 10 april 2017 ter observatie wordt overgeplaatst naar de Oostvaarderskliniek. Dit betreft een mooie gelegenheid om de terbeschikkinggestelde opnieuw te laten onderzoeken door onafhankelijke gedragsdeskundigen zoals bedoeld in artikel 509o van het Wetboek van Strafvordering. Onduidelijk is op dit moment of de maatregel moet worden verlengd of dat de terbeschikkinggestelde in een andere setting geplaatst zou moeten worden en indien de maatregel moet worden verlengd, of dit met één of met twee jaar moet gebeuren. Om die reden heeft de raadsman verzocht de zaak aan te houden om het onderzoek in de Oostvaarderskliniek af te wachten.

Het standpunt van het openbaar ministerie

De rechtbank Midden-Nederland heeft in haar beslissing van 10 november 2014 geconcludeerd dat in deze zaak de maatregel niet in duur is gemaximeerd. Daarmee is dat komen vast te staan. Het verzoek om aanhouding dient volgens de advocaat-generaal te worden afgewezen, nu de observatie in de Oostvaarderskliniek niet van doorslaggevend belang is voor de vraag of de maatregel verlengd moet worden. De rechtbank heeft voldoende omschreven waarom de maatregel met twee jaar dient te worden verlengd. Het is gewenst dat de terbeschikkinggestelde zal worden overgeplaatst naar de Oostvaarderskliniek ter observatie. De advocaat-generaal heeft geconcludeerd tot bevestiging van de beslissing van de rechtbank.

Het oordeel van het hof

Indexdelict

Bij vonnis van de rechtbank Zwolle-Lelystad van 26 oktober 2010 is de terbeschikkinggestelde veroordeeld tot een gevangenisstraf voor de duur van zestig dagen en een terbeschikkingstelling met voorwaarden ter zake van belaging en bedreiging met zware mishandeling. Op 6 maart 2012 is door de rechtbank Zwolle-Lelystad alsnog de verpleging van overheidswege gelast.

Is sprake van een gemaximeerde TBS?

Ingevolge artikel 38e, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht gaat de totale duur van de terbeschikkingstelling een periode van vier jaar niet te boven, tenzij deze is opgelegd ter zake van een misdrijf dat gericht is tegen of gevaar veroorzaakt voor de onaantastbaarheid van het lichaam van een of meer personen.

De vraag of de maatregel van terbeschikkingstelling is opgelegd ter zake van een misdrijf dat is gericht tegen of gevaar veroorzaakt voor de onaantastbaarheid van het lichaam van één of meer personen, en aldus de duur van vier jaar kan overschrijden, dient in de eerste plaats te worden beoordeeld door de rechter die de maatregel oplegt. Deze dient zich daar ingevolge artikel 359, zevende lid, van het Wetboek van Strafvordering in de uitspraak expliciet en onder opgave van redenen over uit te laten. Dat is in dit geval niet gebeurd.

Evenwel komt ook aan de verlengingsrechter (in hoger beroep) de bevoegdheid toe zich (opnieuw en al dan niet in afwijking van de rechter die de maatregel heeft opgelegd) over deze vraag uit te laten en daarmee te bepalen of sprake is van een al dan niet gemaximeerde terbeschikkingstelling.

Evenals de rechtbank in haar verlengingsbeslissing van 10 november 2014 is het hof van oordeel dat de terbeschikkingstelling is opgelegd voor een geweldsdelict als bedoeld in artikel 38e, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht, zij het op andere gronden. Uit het vonnis van de rechtbank Zwolle-Lelystad van 26 oktober 2010 blijkt dat de

terbeschikkinggestelde bij de belaging van haar ex-man en haar kinderen onder meer meermalen heeft bedreigd met de dood en dat zij tevens fysiek contact zocht met hen en daarbij onder meer haar voet tussen de deur zette in haar poging om de woning binnen te gaan. Bovendien is de terbeschikkingstelling bij dat vonnis tevens opgelegd ter zake van bedreiging met zware mishandeling. Daarnaast is zij bij dat vonnis veroordeeld wegens mishandeling. Weliswaar is dat geen misdrijf waarvoor terbeschikkingstelling kan worden opgelegd, maar het hof acht dit feit wel relevant voor de hier aan de orde zijnde beoordeling. Uit voormelde feiten en omstandigheden leidt het hof af dat de terbeschikkingstelling in dit geval is opgelegd ter zake van misdrijven die waren gericht tegen of gevaar veroorzaakten voor de onaantastbaarheid van het lichaam van een of meer personen, zodat geconcludeerd moet worden dat de terbeschikkingstelling in duur niet is gemaximeerd en de termijn van de terbeschikkingstelling kan worden verlengd.

Afwijzen verzoeken

Het hof acht zich op basis van de voorhanden zijnde informatie voldoende voorgelicht om te kunnen oordelen op het door de terbeschikkinggestelde ingediende beroep. Het verzoek van de raadsman tot het opnieuw laten opmaken van adviezen als bedoeld in artikel 509o, vierde lid, van het Wetboek van Strafvordering en het verzoek tot het afwachten van de uitkomsten van de observatie bij de Oostvaarderskliniek wordt afgewezen, nu de noodzakelijkheid daarvan niet is gebleken.

Bevestiging

Het hof is van oordeel dat de rechtbank op goede gronden heeft geoordeeld en op juiste wijze heeft beslist de terbeschikkingstelling te verlengen met een termijn van twee jaar. Daarom zal de beslissing, waarvan beroep met overneming van die gronden worden bevestigd.

Het hof constateert dat aan de overweging ten overvloede in beslissing waarvan beroep wat betreft de voortgang van de behandeling inmiddels gevolg is gegeven, in die zin dat de terbeschikkinggestelde in de week van 10 april 2017 ter observatie zal worden opgenomen in de Oostvaarderskliniek.

Beslissing

Het hof:

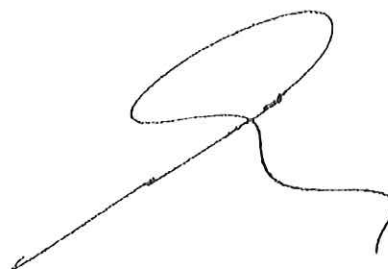
Wijst af het verzoek tot het opnieuw laten opmaken van adviezen als bedoeld in artikel 509o, vierde lid, van het Wetboek van Strafvordering.

Wijst af het verzoek tot het afwachten van de uitkomsten van de observatie bij de Oostvaarderskliniek.

Bevestigt met aanvulling van gronden zoals hiervoor is overwogen de beslissing van de rechtbank Midden-Nederland, zittingsplaats Lelystad, van 13 december 2016 met betrekking tot de terbeschikkinggesteld

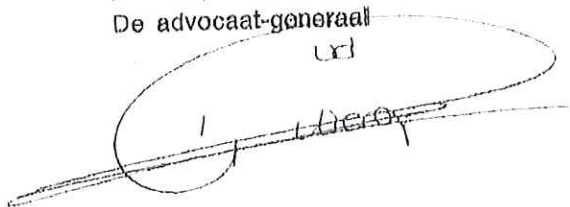
Aldus gedaan door
mr. E.A.K.G. Ruys als voorzitter,
mr. M. Keppels en mr. J.S. van Duurling als raadsheren,
en dr. L.H.W.M. Kaiser en dr. W.F.J.M. van Kordelaar als raden,
in tegenwoordigheid van mr. K. van Laarhoven als griffier,
en op 20 april 2017 in het openbaar uitgesproken.

De raden zijn buiten staat deze beslissing mede te ondertekenen.

A handwritten signature consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke extending to the right.A handwritten signature with a large, circular loop at the top and a long, sweeping horizontal stroke below it.

De advocaat-generaal gelast de
tenultvoerlegging van vorenstaande
beschikking en brengt deze ter
kennis van verdachte.

Arnhem, 20-04-2017
De advocaat-generaal

A handwritten signature with a large, circular loop at the top and a long, sweeping horizontal stroke below it, similar to the signature in the top right.A handwritten signature consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke extending to the right.A handwritten signature with a large, circular loop at the top and a long, sweeping horizontal stroke below it, similar to the signature in the top right.